

Balassagyarmati Törvényszék

3.M.70.052/2021/27. szám

A Balassagyarmati Törvényszék Felperes (felperesi cím) felperesnek Dr. Varsányi Péter kamarai jogtanácsos által képviselt Alperes (alperesi cím) alperes ellen fizetési felszólítás hatályon kívül helyezése ügyben indult perben meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A bíróság a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg alperes részére 10.000.- (tízezer) forint jogtanácsosi munkadíj perköltséget.

A meg nem fizetett 5.460.- (ötezer-négyszázhatvan) forint kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított tizenöt napon belül van helye fellebbezésnek, mely fellebbezést a Fővárosi Ítéltáblához címezve, a Balassagyarmati Törvényszéken lehet írásban, felperesnek írásban, három példányban, alperesnek az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint benyújtani. Ha az alperes a fellebbezést nem elektronikus úton nyújtja be, úgy az hatálytalan és úgy kell tekinteni, mintha fellebbezést nem nyújtott volna be, továbbá a bíróság a fellebbezőt pénzbírsággal sújtja. A másodfokú bíróság az ítélet ellen irányuló fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésben kell előterjesztenie. A felek kérelme alapján sem kell tárgyalást tartani, ha az elsőfokú bíróság ítéletét az eljárás megszüntetése miatt vagy eljárási szabálysértés miatt kell hatályon kívül helyezni; a fellebbezés a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik; a fellebbezés csak a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével, illetve az előzetes végrehajthatósággal kapcsolatos; vagy az ítélet indokolása ellen irányul.

I n d o k o l á s

- [1] A bíróság a peres felek nyilatkozatai, valamint a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján az alábbi tényállást állapította meg.

- [2] Alperes 2014. 03. 26. napján kötött felperessel helyettesítésre vonatkozó, határozott idejű munkaszerződést, a FEOR 8418-ba sorolt autóbuszvezető munkakörben. Felperes személyi bére 667.- Ft/óra volt.
- [3] Felperes 2021. 03. 09. napján az rendszám forgalmi rendszámú, IK E95 típusú autóbuszal teljesített tartalék szolgálatot. A Helységnévl autóbusz fordulóban történt megforduláskor műszaki probléma lépett fel, ezért a fordulóból tolatással jött ki, miközben nekiütközött a pannalnak, és az autóbusz karosszériájában sérülés keletkezett. Az autóbuszon ekkor egy idős utas tartózkodott, felperesnek a tolatáshoz nem volt segítsége. Felperes műszaki mentést nem kért, az eseményt a menetlevélen nem tüntette fel, „Műszaki Állapot jelzőlap” -ot nem töltött ki. Felperes a járatot teljesítette, és csak a telephelyre érkezést követően vette észre a sérülést, amelyről tájékoztatta a forgalmistát, aki a „Személyforgalmi Helyzetjelentés” -ben azt rögzítette, hogy *„Helységnévl fordulás közben az rendszám-as frsz-ú autóbusz jobb hátulját megnyomta”*. A forgalmista a felperest még aznap ugyanezzel az autóbuszal kiküldte egy másik járatra is, melyet felperes 17 óra 35 perckor fejezett be. Az autóbuszt a következő tíz napban több autóbuszvezető vezette, és egyikük sem tett írásban jelentést műszaki hibára vagy sérülésre vonatkozóan. Felperes 2021. 03. 19. napján is ezt az autóbuszt kapta, és észlelte, hogy a javítása még nem történt meg. A műszaki hibát feljegyezte a „Műszaki állapot jelzőlap” -on (*„Kérem az autóbusz kormányszervo javítását, mert több esetben váratlanul a szervo megszűnik. Az autóbusz balesetveszélyes.”*), és az autóbuszt a szerelőműhelybe vitte. Az autóbuszt alperes aznap átvizsgálta, próbakört tett vele, szervo meghibásodásból eredő műszaki hibát nem tapasztalt, de az ékszíjakat lecserélte. A karosszéria munkálatokat az autóbuszon alperes 2021. 03. 30.-04. 01. napján elvégezte, a „Sajáthibás káresemény költségösszesítője” lapon és az „Elszámolólap” -on karosszéria javítás és lökhárító fényezés került rögzítésre, anyagköltségként hátfalburkolat és a rögzítéshez, csiszoláshoz, ragasztáshoz felhasznált anyagok 90.997.- Ft összegben. Alperes a károkozó eseményt a munkavállalói kártérítési felelősségről szóló belső szabályzat alapján kivizsgálta, és azt állapította meg, hogy felperes 90.997.- Ft összegű kár megtérítésére köteles, tekintettel arra, hogy nem az alperesnél hatályban lévő vezérigazgatói utasításoknak megfelelően járt el akkor, amikor műszaki mentést nem kért, és a menetlevél „Rendkívüli esemény, útviszonyok, időjárás, egyéb jelentés” rovatában az eseményt nem tüntette fel. Alperes 2021. 08. 18. napján fizetési felszólítást bocsátott ki az Mt. 285. § (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel, és felhívta a felperest a kár megfizetésére, melyet felperes 2021. 08. 24. napján vett kézhez.
- [4] Felperes 2021. 09. 13. napján személyesen keresetet nyújtott be a Balassagyarmati Járásbíróságon, mely a Balassagyarmati Törvényszékre 2021. 09. 15. napján érkezett. Felperes a fizetési felszólítás hatályon kívül helyezését kérte. A keresetében előadta, hogy az autóbusz sérülése műszaki hiba miatt történt, mert rá volt kényszerítve a tolatásra egy nagyon szűk helyen. Segítsége nem volt, egyedül volt kénytelen tolatni. Utólag kiderült, hogy a műszaki hibáról többen tudtak. Felperes a fizetési felszólításban közölt kár mértékét és összeagszerűségét a keresetében nem vitatta, a perben a hátsó lökhárító cseréjét kifogásolta. Tanúként kérte meghallgatni tanú4ot, tanú5t, tanú6et, tanú3t. A szakértő kirendelésére vonatkozó indítványát a perben nem tartotta fenn.
- [5] Alperes az érdemi ellenkérelmében felperes keresetének az elutasítását, valamint az alperesi jogtanácsosi munkadíj perköltségében való marasztalását kérte. Alperes vitatta, hogy az

autóbusz műszaki hibás és balesetveszélyes volt a káresemény bekövetkezésekor, álláspontja szerint a károkozás felperes kötelezettségszegő magatartásának volt a következménye. Annak igazolására, hogy az autóbusz szervizelése, műszaki állapotának ellenőrzése folyamatos volt, és hibajelentés nem történt a kormány szervó állapotára, hibájára, javítására vonatkozóan, csatolta a járműre vonatkozóan 2020. 12. 21. napjától kiállított „Műszaki Állapot jelzőlap” -okat. Előadta, hogy felperes a káresemény napján a diszpécsernek nem hivatkozott műszaki hibára. Alperesi álláspont szerint a felperes magatartása felróható volt, mert nem úgy járt el, ahogy az adott helyzetben az elvárható lett volna, azaz azon magatartásával, hogy tolatás közben a pannalnak ütközött, nem tanúsította azt a körültekintést, figyelmet, ami a konkrét helyzetben, azonos körülmények között más, hasonló szakképzettségű, felkészültségű munkavállalótól elvárható lett volna. Az autóbusz jobb hátsó saroklemezének sérülése okozati összefüggésben áll felperes felróható kötelezettségszegésének. Az okozott kár összegének igazolására csatolta az elvégzett munkálatokat és a felhasznált anyagokat tartalmazó dokumentumokat. Tanúként kérte meghallgatni tanút és tanú2t. A felperes indítványára megnevezte azon gépjárművezetőket, akik a sérülést követően a javítás elvégzéséig vezették az autóbuszt.

- [6] A káresemény bekövetkezését felperes nem vitatta, azonban a felelősségét nem ismerte el. A perben előadta, hogy a Helységnevé1 autóbusz fordulóban történt megfordulás közben lassan, alapjáraton már félig befordult, amikor hirtelen azt észlelte, hogy a kormány szervó rásegítés megszűnt, a kormánykerék leblokkolt. Az autóbusz nem fordult, abban a helyzetben haladt előre, és mivel előtte egy fa állt, ezért az autóbuszt meg kellett állítania, és a szűk fordulóból tolatással kellett kijönnie. Ezután lassan haladva sikerült kijönni a fordulóból, és az útra kiérve, nagyobb gázadásra a szervó működése helyreállt, és már könnyebben lehetett kormányozni.
- [7] A felperes álláspontja szerint a szervó leállása az előregedett, megnyúlt szervó ékszíj miatt következett be, sívító hangot nem adott. Előadta, hogy a motor alacsony fordulatanál a szervó szivattyút az ékszíj nem működtette, de a motor magasabb fordulatanál az ékszíj megfeszült és működtette a szervoszivattyút. Az autóbusz műszaki hibájáról nem tájékoztatták, amely az indulást megelőzően elvégzett ellenőrzésen sem derült ki. A sérülést szenvedett jármű tartalék autóbusz volt, öreg és elavult, amelynek nem volt gazdája. Állította, hogy alperes az autóbuszon szervó szivattyú javítást hajtott végre és a szervó ékszíjat lecserélte.
- [8] A bíróság tájékoztatta a feleket a rájuk irányadó bizonyítási kötelezettségről.
- [9] A bíróság a 16/I. számú, jegyzőkönyvbe foglalt végzéssel felperes munkavállalói költségkedvezményre való jogosultságát megállapította.
- [10] A bíróság felperes keresetét az alábbiak szerint találta megalapozatlannak.
- [11] A perben a bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy felperes köteles-e megfizetni az alperesnek 90.997.- Ft kártérítést, azaz felperes elkövetett-e olyan, a munkaviszonyából származó vétkes kötelezettségszegést, mely megalapozza a kártérítési felelősségét.

- [12] A bíróság a döntését az alábbi jogszabályok figyelembevételével hozta meg.
- [13] A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 52. § (1) bekezdés c) pontja alapján a munkavállaló köteles a munkáját az általában elvárható szakértelemmel és gondossággal, a munkájára vonatkozó szabályok, előírások, utasítások és szokások szerint végezni.
- [14] Az Mt. 179. § (1) bekezdés alapján a munkavállaló a munkaviszonyból származó kötelezettségének megszegésével okozott kárt köteles megtéríteni, ha nem úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható. A (2)-(5) bekezdések alapján az (1) bekezdésben foglalt feltételek fennállását, a kárt, valamint az okozati összefüggést a munkáltatónak kell bizonyítania. A kártérítés mértéke nem haladhatja meg a munkavállaló négyhavi távolléti díjának összegét. Szándékos vagy súlyosan gondatlan károkozás esetén a teljes kárt kell megtéríteni. Nem kell megtéríteni azt a kárt, amelynek bekövetkezése a károkozás idején nem volt előrelátható, vagy amelyet a munkáltató vétkes magatartása okozott, vagy amely abból származott, hogy a munkáltató kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget. A kár megtérítésére a 177. §-ban foglalt rendelkezést kell alkalmazni.
- [15] Az Mt. 285. § (2) bekezdése alapján a munkavállaló és a munkáltató a munkaviszonyból vagy az e törvényből származó, a szakszervezet, az üzemi tanács az e törvényből vagy kollektív szerződésből, vagy üzemi megállapodásból származó igényét bíróság előtt érvényesítheti.
- [16] A díj ellenében végzett közúti árutovábbítási, a saját számlás áruszállítási, valamint az autóbusszal díj ellenében végzett személyszállítási és a saját számlás személyszállítási tevékenységről, továbbá az ezekkel összefüggő jogszabályok módosításáról szóló 261/2011. (XII. 7.) Korm. rendelet 18. § (2) bekezdése alapján menetrend szerinti személyszállításhoz csak olyan autóbusz használható, amelyről a közlekedési hatóság a közúti járművek műszaki megvizsgálásáról szóló rendeletben meghatározott műszaki vizsgálat alapján megállapította, hogy megfelel a közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló rendeletben a menetrend szerint közlekedő autóbuszra meghatározott műszaki feltételeknek.
- [17] A közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (KRESZ) 33. § (3) bekezdése alapján, ha a személy- és vagyonbiztonság megkívánja, a hátramenethez a járművezetőnek gondoskodnia kell arra alkalmas irányító személy közreműködéséről.
- [18] A Foglalkozások Egységes Osztályozási Rendszere (FEOR) alapján a 8418. számú autóbuszvezető munkakörben az autóbuszvezető közúton menetrend szerint vagy különjáratokon, közösségi személyszállítás céljából, személyi felelősséggel autóbust vezet, melynek során feladata a mindenkor KRESZ-nek, valamint a biztonsági előírásoknak és utasításoknak megfelelően a gépjármű vezetése; az autóbusz átvétele, leadása, az autóbusz műszaki állapotának ellenőrzése, tankolás.
- [19] A bíróság a felek által tett bizonyítási indítványokból a tényállás megállapításához az alábbi okirati bizonyítékokat vette figyelembe: munkaszerződés és módosításai, tájékoztatás, fizetési felszólítás, kármegállapító lap, Sajáthibás káresemény összesítője és javítási költség összesítő,

elszámolólap, Sérülési jegyzőkönyv, Személyforgalmi jelentés, Műszaki állapot jelzőlapok, szám1 számú Elnök-vezérigazgatói Utasítás a Alperes-nél rendszeresített menetlevelek (külszolgálati és belszolgálati) alkalmazásáról, szám2 számú Elnök-vezérigazgatói Utasítás a műszaki mentési folyamat személyi és tárgyi szabályozásáról, Közforgalmú helyközi és helyi autóbusz-menetlevelek, meghallgatási jegyzőkönyv.

- [20] A bíróság a felek által becsatolt iratokat figyelembe vette, a tanúkat meghallgatta, a bizonyítási eszközök együttes értékelése és mérlegelése alapján a Pp. 279. §-a alkalmazásával az alábbi megállapításokra jutott.
- [21] A perben az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a felperes a munkaviszonyból származó kötelezettségének megszegésével kárt okozott, valamint, hogy az alperes gondatlan magatartásával összefüggésben következett be az általa megjelölt összegű kár. Az okozati összefüggést, és a kár mértékét is az alperesnek kellett bizonyítania.
- [22] A vétkességen alapuló általános felelősségi alakzat megállapításának négy feltétele van: a munkavállaló kötelezettségszegése, a munkavállaló vétkessége, a kár bekövetkezése, valamint a munkavállaló magatartása és a bekövetkezett kár közötti okozati összefüggés.
- [23] Az alperesnél hatályban lévő, „A műszaki mentési folyamat személyi és tárgyi szabályozásáról” szóló szám3 Elnök-vezérigazgatói Utasítás 5.1. pontja rendelkezik arról, hogy *„Amennyiben az autóbuszvezető az általa vezetett gépjárműben meghibásodást észlel és megítélése szerint a gépjármű közúti közlekedésre alkalmatlan, mentést kell kérnie a saját forgalmi szolgálati helyétől.”* Az utasítás 5.4.2. pontja előírja, hogy *„Az autóbuszvezetőnek az észlelt hibát a járműhöz tartozó, a Térségeknél használt műszaki Javítókönyv Hibabejelentő lapján dokumentálnia kell.”* „A Alperes-nél rendszeresített menetlevelek (külszolgálati és belszolgálati) alkalmazásáról” szóló szám1 számú Elnök-vezérigazgatói Utasítás előírja az autóbuszvezetőnek, hogy a menetlevelet *„eseményszerűen kell vezetni”*. A menetlevél tartalmaz „Rendkívüli esemény, útviszonyok, időjárás és egyéb jelentés” rovatot. A bíróság tényként rögzítette, hogy az alperesnél rendszeresített nyomtatványok közül a „Műszaki állapot jelzőlap” elnevezésű dokumentumon kell az autóbuszvezetőknek jeleznie az autóbuszon észlelt hibákat. A forgalmista a „Személyforgalmi helyzetjelentés” -ben köteles rögzíteni az aznap bekövetkezett rendkívüli eseményt, egyéb jelentést. A „Közforgalmú helyközi és helyi autóbusz-menetlevél” az autóbuszvezető által vezetett szigorú számadású nyomtatvány.
- [24] Felperes tényállításai alapján megállapítható volt, hogy felperes a gépjárművezetés terén nagy gyakorlattal rendelkezik, az autóbusz működési elvét jól ismeri, munkáját alperesnél igyekezett lelkiismeretesen ellátni. Több autóbusz típust is vezetett, a járatait főként korszerűbb és rövidebb autóbusszal teljesítette, de ismerte a sérülést szenvedett autóbusz típust is, tudta, hogy a megfordulásához nagyobb helyre van szükség. A sérülés napját megelőzően ezt a járművet már régóta nem vezette, műszaki hibáról nem tudott. Felperes a Helységnevl autóbusz fordulóban megfelelő helyismerettel rendelkezett. Az előadott körülmények alapján megállapítható volt, hogy a fordulóban felperes nem észlelte a kár bekövetkezését, nem szállt le az autóbusról, és az eseménynek szemtanúja nem volt.

- [25] A felperesi előadás alapján a műszaki hiba esetén alperesnél alkalmazandó mentési szabályokkal felperes tisztában volt, de mivel a megítélése szerint a jármű nem volt forgalomképtelen, a működés helyreállt, nem volt akadálya a járat befejezésének. Felperes azzal érvelt, hogy azért nem kért mentést, mert attól tartott, hogy azt indokolatlannak fogják tartani, és emiatt a mentés költségét meg kell fizetnie. Ezen állításának bizonyítására felperes nem tett indítványt.
- [26] A bíróság álláspontja szerint a felperes nem járt el szabályszerűen a műszaki hiba felmerülésekor, amikor az általa utóbb balesetveszélyesnek nyilvánított járművet forgalomképesnek ítélte meg (8. sz. irat: „*ebben az állapotában a busz balesetveszélyes*”, 18. sz. jkv.: „*bátorság kellett, hogy ilyen hibával kiadják a buszt*”), és nem kért mentést. Későbbi magatartása is ezt igazolta, mivel azonnal szerelőműhelybe vitte az autóbust, mikor észlelte, hogy a javítása nem történt meg, és írásban, a 2021. 03. 19. napján kiállított „Műszaki állapot jelzőlap” -on jelezte, hogy „*Az autóbusz balesetveszélyes.*” Felperes a perben úgy nyilatkozott, hogy „*Amikor a járatot elkezdtem, engem senki nem tájékoztatott sem szóban, sem írásban, hogy az autóbusz műszaki hibás és balesetveszélyes.*” (8. irat) Nem következetes tehát azon felperesi érvelés, hogy az autóbusz a második járat teljesítésekor azért nem volt balesetveszélyes, mert a problémát ismerte, és azt kezelni tudta.
- [27] tanú4 tanú arról nyilatkozott, hogy a műszaki hiba jelentkezésekor a gépjárművezető jelzése alapján a műszaki diszpécser dönti el, hogy a műszaki mentésre szükség van-e, vagy a hiba másként is elhárítható. tanú5 tanú az ilyenkor követendő eljárásról előadta, hogy a műszaki hibát az autóbuszvezetőnek jeleznie kell a forgalmistának, és közölni vele, hogy be tudja-e vinni a műhelybe az autóbust, vagy félreáll vele és ott hagyja. A történeteket a műszaki könyvben (Műszaki Állapot jelzőlap) is rögzíteni kell.
- [28] A bíróság az alperesi szám3 számú utasítás, valamint tanú4 és tanú5 tanúk nyilatkozatai alapján megállapította, hogy a felperesnek a műszaki hibát, annak felmerülésekor jelentenie kellett volna a forgalmistának, melynek nem tett eleget.
- [29] A bíróság megállapította, hogy a menetlevélre vonatkozó alperesi szabályzat rendelkezéseit a felperes ismerte, mivel a perben maga nyilatkozta (16. sz. jegyzőkönyv 3. oldal), hogy „*A menetlevélre minden eseményt rá kell vezetni, van egy megjegyzés rovat, ahol ezt fel kell tüntetni.*” Az autóbusz menetlevelét felperes aznap 8.00 órától 18.00 óráig vezette, így a második járat befejezéséig pótolhatta volna ezt a mulasztását, ezért nem megalapozott azon érvelése, hogy a sérülés észlelésekor olyan feszült idegállapotba került, hogy emiatt elfelejtette a menetlevélen feljegyezni a sérülést, és egyébként sem akarta azt eltitkolni, és mivel a sérülés már megtörtént, ezért mellékes, hogy szerepel-e a menetlevélen, azzal érvelt továbbá, hogy ennek nem is volt jelentősége, mert a kár észlelésekor azt azonnal jelezte a forgalmistának.
- [30] Felperes a perben állította, de sikerrel nem bizonyította, hogy az autóbusznak a szervó meghibásodásából eredő műszaki hibája a káresemény bekövetkezésekor fennállt, amelyet a megnyúlt ékszíj okozott. Felperes tanú3 és tanú6 tanúkra hivatkozással állította, hogy a szervó ékszíj cseréje megtörtént, a tanúk viszont a perben ilyen kijelentést nem tettek. Tévesen hivatkozott felperes arra, hogy a szervó szivattyú javítást az alperesi dokumentumok bizonyítják, mert azok nem tanúsítanak ilyet. A bíróság rámutat, hogy szervó szivattyú

hiba/javítás az iratokon, mint lehetséges műszaki hiba szerepel. A perben meghallgatott tanúk nyilatkozatai alapján nem nyert bizonyítást az sem, hogy a szervó miért állt le.

- [31] tanú6 és tanú1 tanúk úgy nyilatkoztak, hogy 2021. 03. 19. napján, a műhelyben elvégzett próbakör során nem észleltek szervó problémát, ezt tanú3 tanú is megerősítette. tanú6 tanú előadta, hogy nem rendelt alkatrészt szervó szivattyú javításhoz, ez ugyanis az ő feladata lett volna. tanú1 és tanú3 tanúk egybehangzóan úgy nyilatkoztak, hogy a ventilátor ékszíjat kellett kicserélni, de a bevett gyakorlat szerint ilyenkor a többi ékszíjat is lecserélik a nehéz hozzáférés miatt. tanú5 tanú saját tapasztalatból nyilatkozott úgy, hogy ennek az autóbussznak mindig volt ékszíj problémája, de a javítások megtörténtek. tanú4 és tanú5 tanúk arról számoltak be, hogy az autóbusszvezetők körében szóbeszéd volt, hogy alacsony fordulaton a szervó rásegítés megszűnik, de mivel mindketten hallomásból szereztek erről tudomást, ezért ezt a tényt a bíróság nem tudta figyelembe venni.
- [32] A felperesnek a perben tett nyilatkozata alapján tényként lehetett megállapítani, hogy a tolatáskor az autóbussznak nem volt műszaki problémája, és a szervó leállításnak a tolatási manőver végrehajtására nem volt ráhatása. A felperes a szervó leállásról a 20. sz. jegyzőkönyvben rögzítettek szerint a következőket nyilatkozta: „...*nálam ez a probléma előre menetben jelentkezett. Én nem állítottam, hogy tolatáskor a szervó meghibásodott volna....hátramenetben semmilyen probléma nem volt*”. Annyiban helytálló felperes érvelése, hogy amennyiben az észlelt műszaki probléma nem jelentkezik, akkor valószínűleg nem kellett volna tolatnia. Felperes úgy ítélte meg, hogy műszaki mentésre nincs szükség, mert az autóbussz nem működésképtelen, és ezért tolatással jött ki a fordulóból, tolatás közben viszont elmulasztotta a tőle, mint gépjárművezetőtől elvárható körültekintést, ugyanis az autóbussz jobb sarka nekiütközött a forduló falának. Ezáltal megállapítható, hogy a sérülés kizárólag a felperes tevőleges magatartása miatt következett be. Felperes nem az Mt. 52. § (1) bekezdés c) pontja alapján járt el.
- [33] A felperes maga is többször nyilatkozta a perben, hogy segítsége nem volt a tolatásnál, de nem is tartotta szükségesnek. A bíróság rámutat, hogy felperes a KRESZ 33. § (3) bekezdésében foglalt, a hátramenetre vonatkozó közúti közlekedési szabályokat a vagyonbiztonság szempontjából nem tartotta be, amikor a körülmények ismeretében mégis úgy döntött a tolatás végrehajtásáról, hogy segítő nem vett igénybe.
- [34] A munkavállaló szándékosan okoz kárt a munkáltatónak, ha előre látja magatartásának (mulasztásának) károsító következményeit és azokat kívánja (egyenest szándék), vagy azokba belenyugszik (eshetőleges szándék). Gondatlan kötelességszegés esetén a munkavállaló ugyan előre látja magatartása lehetséges következményeit, de könnyelműen bízik azok elmaradásában (tudatos gondatlanság), vagy a magatartása következményeit azért nem látja előre, mert a tőle elvárható gondosságot elmulasztja (hanyagság). A Ptk. 6:521. § alapján nem állapítható meg az okozati összefüggés azzal a kárral kapcsolatban, amelyet a károkozó nem látott előre és nem is kellett előre látnia.
- [35] A bíróság megállapította, hogy felperes magatartása gondatlan volt, mert műszaki mentést nem kérve annak tudatában hajtotta végre a tolatási manővert, hogy ismerte a forduló szűkösségét, és az autóbussz megfordulásához szükséges helyigényt, ugyanakkor a szervó leállítás és ettől függetlenül a sérülés veszélye is fennállt, viszont könnyelműen bízott azok

elmaradásában. Ezt mutatja az is, hogy a fordulás befejezését követően nem szállt le az autóbusról, és ezért nem vette észre a sérülést.

- [36] A bíróság tanú4 tanú nyilatkozata alapján nem találta igazoltnak azt a felperesi állítást, hogy a telephelyre történő visszaérkezést követően felperes tájékoztatta a diszpécser a műszaki hibáról is, és nem tehet róla, hogy ez nem került rögzítésre. A tanú nyilatkozata szerint a felperes által elmondottak kerültek a jelentésbe. A tanú előadta, hogy amennyiben olyan jelzést kapott volna az autóbuszvezetőtől, hogy az autóbusz műszaki hibás és balesetveszélyes, akkor azt fel kellett volna tüntetnie a „Személyforgalmi helyzetjelentés” -ben, és a járműnek a műhelybe történő elszállításáról gondoskodnia kellett volna. Ezzel ellentétben a tanú felperest aznap ugyanezzel az autóbusszal küldte el a következő járat teljesítésére.
- [37] A felperes az általa észlelt műszaki hibáról alperest csak 2021. 03. 19. napján tájékoztatta, így a balesetveszélyesnek minősített jármű még további tíz napig közlekedett, mielőtt az átvizsgálása megtörtént volna. Ezáltal alperes sem tudott megfelelni annak a kötelezettségének, hogy az autóbussznak a közúti közlekedésre vonatkozó műszaki feltételeit biztosítani tudja. A szám3 sz. utasítás alapján felperesnek a műszaki hibát attól függetlenül is jelentenie kellett volna a „Műszaki Állapot jelzőlap” -on, hogy a diszpécser erről szóban tájékoztatja. Úgy nyilatkozott, hogy *„úgy voltam vele, hogy mivel a forgalmista tudja a problémát, másnap már ezt a buszt nem fogja kiküldeni.”* (27. sz. jkv. 3. oldal). Fentiek alapján ellentmondásos felperes azon nyilatkozata, hogy a káresemény napján azért nem adta le az autóbust javításra, mert a műhelyben 14 óráig dolgoznak, ő pedig 17 óra 35 perckor fejezte be a járatot.
- [38] A fentiek alapján a bíróság megállapította, hogy a munkaszerződés, valamint a munkakört meghatározó FEOR 8418 besorolás alapján felperesnek a munkaviszonyból származó munkaköri kötelezettsége volt egyfelől az autóbusz balesetmentes, biztonságos vezetése, továbbá a szám1 sz. utasítás alapján a menetlevél eseményszerű vezetése, valamint a szám3 sz. utasítás alapján műszaki hiba esetén mentést kérni, és az észlelt hibát dokumentálni a Javítókönyvben. A bíróság álláspontja szerint felperes azzal, hogy a műszaki hibát annak jelentkezésekor a diszpécsernek nem jelezte, műszaki mentést nem kért, a káreseményt a menetlevélre nem vezette fel, a műszaki hibát a Javítókönyvben nem jelentette, ezzel a megszegte a munkáltatói utasítások vonatkozó előírásait. Gondatlan magatartása - műszaki mentést nem kért, és az autóbusszal úgy hajtotta végre a tolatást, hogy közben sérülést okozott a gépjárműben - okozati összefüggésben áll az általa okozott kárral.
- [39] Az Mt. 179. § (4) bekezdése alapján a munkavállalónak nem kell megtérítenie azt a kárt, amelynek bekövetkezése a károkozás idején nem volt előrelátható, vagy amelyet a munkáltató vétkes magatartása okozott, vagy amely abból származott, hogy a munkáltató kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget.
- [40] A bíróság e körben vizsgálta, hogy volt-e olyan kár, melynek a bekövetkezése a károkozás idején nem volt előrelátható. Alperes oldalán a következő költségek merültek fel: karosszéria javítás, lökhárító fényezés munkadíja 78.000.- Ft összegben, a javításhoz felhasznált anyagok avultatott költsége 12.997.- Ft volt. Felperes vitatta, hogy a hátsó lökhárító cserére szorult volna, mert csak a jobb alsó saroklemez sérült, és előadta, hogy a javítást követően

forgalomban látta a járművet, amelyen megfigyelte, hogy hátfal csere nem történt, a saroklemez volt fényes. Az elvégzett javítások indokoltságára vonatkozóan felperest bizonyítási indítványt nem tett. tanú1 és tanú2 tanúk a sérüléseket fényképről mindketten ugyanúgy azonosították be. Nyilatkozataik, valamint a csatolt fényképfelvételek, a kármegállapító lap, a „Sajáthibás káresemény javítási költség összesítő”, és az „Elszámolólap” alapján alperes igazolta az elvégzett karosszéria-javítást és a felmerült költségeket. tanú1 és tanú2 tanúk nyilatkozata igazolta a dokumentumokon feltüntetett munkálatok elvégzését, így bizonyítást nyert, hogy a jobb hátsó saroklemez megbontásakor a lökhárító belső tartó szerkezetének a sérülését is észlelték, melyet ezért teljes egészében kicseréltek. A lökhárító két részből összeragasztott elem, melynek a ragasztásához szélvédő ragasztót használtak. Megállapítható tehát, hogy a lökhárító sérülése is a felperesnek felróható kötelezettségszegés miatt keletkezett. Felperes azt is kifogásolta, hogy a jobb alsó saroklemez cseréje nem szerepel a dokumentumokon. E körben tanú1 és tanú2 tanúk úgy nyilatkoztak, hogy a megrendelt elem nem volt beépíthető, ezért a sérült karosszéria-elemet javították meg és helyezték vissza. Emiatt nem szerepelt saroklemez az elszámolásokon, a lökhárító viszont a korábbi elnevezése szerint, hátfalburkolatként volt feltüntetve. A kár mértéke tekintetében alperes bizonyította, hogy a szükséges mértékben felmerült javítási költségek összegét kívánta felperes irányában érvényesíteni.

- [41] Az Mt. 179. § (4) bekezdés tekintetében a bíróság vizsgálta azt is, hogy a munkáltató elkövetett-e vétkes kötelezettségszegést, és eleget tett-e kárenyhítési kötelezettségének. A bíróság a peres iratokból megállapította, hogy alperes az autóbusznak a kormányszervo meghibásodásából eredő feltételezett műszaki hibájáról a felperes által a 2021. 03. 19. napján kiállított „Műszaki állapot jelzőlap” -on tett bejegyzésből értesült először. A 2020. 12. 21., 2021. 01. 20., 2021. 02. 09., 2021. 02. 16., 2021. 03. 19., 2021. 03. 30. napján kiállított „Műszaki állapot jelzőlapok” alapján megállapítható, hogy a sérülést megelőzően alperes részére szervo meghibásodásra vonatkozó bejelentés nem volt, és a műszaki hiba jelentését követően eleget tett a gépjármű átvizsgálási és javítási kötelezettségének, vétkes magatartása nem volt. A kárenyhítés körében megállapítható, hogy a sérült saroklemez javításával és visszahelyezésével alperes költséghatékonyabban járt el, mintha új alkatrészt épített volna be. Az Mt. 179. § (4) bekezdés rendelkezéseinek érvényesítése fentiek alapján nem volt indokolt. A bíróság az Mt. 179. § (3) bekezdés alapján megállapította továbbá, hogy a kártérítés mértéke nem haladta meg a felperes négyhavi távolléti díjának az összegét.
- [42] A bíróság megjegyzi, hogy az autóbusz karosszériájának sérülését a gépjárművet ezt követően használó autóbuszvezetőknek a járat indulását megelőző elvégzett kötelező ellenőrzésen szemrevételezéssel is észlelniük kellett, ugyanakkor erre vonatkozó bejegyzést a dokumentumokon nem tettek.
- [43] A bíróság nem tartotta megalapozottnak azt a felperesi állítást, hogy az autóbusz sérüléséről készült fényképfelvételek hamisak voltak, tekintettel arra, hogy tanú1 és tanú2 tanúk a fényképek alapján az autóbusz sérülését egybehangzóan meg tudták állapítani. A bíróság a bizonyítási eljárás lefolytatása során nem találta megalapozottnak azt a felperesi állítást sem, hogy a tanúk meg voltak félemlítve, ezért valótlan tanúvallomást tettek. Az elszámolólap meghamisítására vonatkozó felperesi állítást azért nem fogadta el a bíróság, mert a perben bizonyítást nyert, hogy a saroklemez cseréjére nem került sor, ezért nem is szerepelhetett a dokumentumon.

- [44] A perben csatolt okirati bizonyítékok és a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a bíróság megállapította, hogy a felperes a tanúsított magatartásával a munkaviszonyából származó kötelezettségét gondatlanul megszegte, és ezzel okozati összefüggésben kárt okozott. Mindezek alapján a bíróság a felperes keresetét elutasította.
- [45] A perben felperes pervesztes, alperes pernyertes lett. A Pp. 512. § (2) bekezdése figyelembevételével megállapított 90.997.- Ft pertárgy érték alapján a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény 3. § (1) bekezdés d) pontja alapján feljegyzett, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 42. § (1) bekezdés a) pontja szerinti kereseti illeték a feleket pernyertességük/pervesztességük arányában terheli. Figyelemmel felperes munkavállalói költségkedvezményére, az őt terhelő 5.460.- Ft illetéket a Pp. 96. § (1) bekezdés b) pontja alapján az állam viseli. A bíróság az alperesi munkadíjat a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (IM rendelet) 2. § (1) bekezdés a) pontja, valamint a 3. § (1) bekezdés a) pontja és a 4. § (1) bekezdés a) pontja alapján 10.000.- Ft összegben állapította meg, melyet felperes köteles megfizetni.
- [46] A fellebbezés lehetőségét a Pp. 365. § (2) bekezdés a) pontja és a (6) bekezdés biztosítja. A fellebbezés előterjesztésével kapcsolatos tájékoztatás a Pp. 376. § (1)-(2) bekezdésein alapul.

Balassagyarmat, 2021. június 1.

Szoó Irén s.k.
ülnök

Dr. Kerekes Andrea s.k.
bíró, a tanács elnöke
az aláírásukban akadályozott
ülnökök helyett is

Sánta Zoltán s.k.
ülnök